



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 746/2013-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. M..., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených základných práv a slobôd podľa Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 4 Nt/11/2013 z 10. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 19. septembra 2013 doručené podanie M. M. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Sťažnosť voči nerešpektovaniu Ústavného súdu SR a jeho vykonaného nálezu Okresným súdom Košice I...*“. Ústavný súd kvalifikoval podanie sťažovateľa podľa jeho obsahu ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta

porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd podľa ústavy uznesením Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 Nt/11/2013 z 10. septembra 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že k namietanému porušeniu sťažovateľových bližšie neoznačených základných práv a slobôd podľa ústavy malo podľa sťažovateľa dôjsť napadnutým uznesením, ktorým okresný súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh jeho matky na povolenie obnovy konania.

Sťažovateľ v rámci odôvodnenia svojej sťažnosti poukázal na to, že jeho matka podala „na základe ústavného nálezu SR z dňa 28. 11. 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011“ návrh na obnovu konania, ktorý bol napadnutým uznesením okresného súdu zamietnutý, čo sťažovateľ považuje za hrubé pochybenie a porušenie zákona, z ktorého vyplýva, že *„obnova konania sa musí povoliť, keď vyjdu skutočnosti súdu skôr neznáme. Len pre úplnosť uvádzam, že trestná sadzba pri danom § 155 ods. 2 (havária do policajného auta) je od 2 rokov do 8 rokov, pričom mne bol uložený trest podľa asperačnej zásady nad jednu polovicu trestnej sadzby t. j. 6 rokov a 1 deň.“*

V závere sťažnosti sťažovateľ uviedol:

„Preto Vás Ústavný súd ako najvyššiu inštitúciu Slovenskej republiky, aby ste vo veci mnou podanými argumentami prešetrili vec, že bol porušený zákon a moje ľudské práva, ktoré sú zakotvené v Ústave SR a napadly v celom jeho rozsahu rozsudok OS KE I pod sp. zn. 7 T 77/2005 (správne má byť sp. zn. 4 Nt/11/2013, pozn.) zo dňa 10. 9. 2013...“

Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd podľa ústavy napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na obnovu konania v jeho trestnej veci, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom.

Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je predovšetkým preskúmať, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie vyplývajúce z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd mohol domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu bol sťažovateľ oprávnený podať sťažnosť podľa § 402 ods. 3 Trestného poriadku, o ktorej je oprávnený a aj povinný rozhodnúť Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“). Právomoc krajského súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa v riadnom inštančnom postupe podľa uvedeného ustanovenia Trestného poriadku v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Zo sťažnosti nevyplýva, či sťažovateľ v danej veci využil možnosť podať proti napadnutému uzneseniu v zákonnej lehote riadny opravný prostriedok – sťažnosť. V nadväznosti na to ústavný súd na okresnom súde zistil, že sťažovateľ využil toto právo a podal proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť, pričom spisový materiál bol 15. októbra 2013 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku.

Bude teda v právomoci krajského súdu ako sťažnostného súdu poskytnúť ochranu bližšie neoznačeným základným právam a slobodám sťažovateľa. Právomoc krajského súdu poskytnúť sťažovateľovi ochranu pred zásahom do jeho základných práv a slobôd v danej veci preto vylučuje právomoc ústavného súdu na meritórne prerokovanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy smerujúcej proti postupu okresného súdu a napadnutému uzneseniu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti napadnutému uzneseniu okresného súdu odmietol po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 208/08, III. ÚS 386/09).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa vrátane jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013